

พระบอกว่า “ไปซ่อนตัวในที่ลับๆ เสีย” ดั่งขึ้นอีก

นายทหารเรือผู้นั้นก็ซ่อนตัวอยู่ในที่ลับๆ ตามพระ พระว่าอย่างไรก็ไปอย่างนั้น ลักพักใหญ่ พระก็ว่าไปทางนั้นทางนั้น ไปเรื่อยไป ไปตามพระเรื่อย หลุดพ้นมาได้

ครั้นเขาสงบลงไป นายทหารเรือผู้นั้นก็เข้าไปรายงานตัว พอรายงานตัว ผู้ใหญ่เขาก็ให้สวมลงไปในห้องที่ราชองครักษ์ ทั้งสามทั้งยศได้ ๙ วัน เขาก็ได้มาหาฉัน เมื่อครั้งก่อนๆ เกิดเรื่องอะไรขึ้น เขาเคยมาหา เคยเล่าให้ฟัง เคยบอกที่นี้ไปได้ ๙ วัน ไปทางไหนหายไป

พอมาถึงเขาก็ว่า หลวงพ่อให้ผมกราบดินสักทีเถิด เอาดินยื่นมาให้ผมกราบเถิด ถามว่าเป็นอย่างไรรู้เล่า เขาก็จะกราบดินเท่าเดียว ก็ว่าเป็นอย่างไรว่าให้ฟังซิ เขาก็เล่าให้ฟังดังกล่าวแล้ว ทุกประการ นี่เป็นเรื่องของนายทหารเรือผู้นั้น ในเวลานี้เขาเป็นนายพลจัตวาแล้ว ดูแลอยู่ในราชองครักษ์นั้น นี่พูดได้

๑๑ เชื้อจนดาลาย

พูดได้ไม่ใช่คนเดียวเท่านั้น มีอีก คุณนายทองคำ คุณนายทองคำนั้นก็พูดได้อีก ถูกลือตเตอร์รางวัลที่สอง ๔๕,๐๐๐ บาท ไม่รู้เอาสลากกินแบ่งนั้นไปไว้ที่ไหน หาไม่ได้ ค้นหาเท่าไรก็ไม่ได้ เวลาที่จวนจะหมดเต็มที่แล้ว จวนจะครบกำหนดของเขา ก็นึกแต่ว่าจะทำอย่างไร

เขาก็เล้าลือกันว่า วัดปากน้ำแจกของศักดิ์สิทธิ์นัก ถ้าศักดิ์สิทธิ์จริงละก็ ขอให้ได้สลากกินแบ่งที่หายไปนั้นลงมาทีเดียวสมทบทุนสร้างโรงเรียน สร้างแล้วก็ตั้งใจของเขาอย่างนั้น พอได้แล้วก็กลับไป พอค่ำมืดนานๆ ลึกหน่อยๆ ไปในรถมันก็งงๆ พอง่วงๆ ได้หน่อยๆ เท่านั้น บอกแล้วดังเข้าไปในหน้าอกนี้ ที่กลัดพระไว้ในกระเป๋าทันหน้าอกนั้น ดั่งขึ้นว่า

“สลากกินแบ่งของตัวเอง มันเข้าอยู่ในลิ้นชักของดำๆ ปิดอยู่ ชักลิ้นชักออกเปิดของดำขึ้นก็เห็น”

อยากให้ออกบ้านเดี๋ยวนี้ทีเดียว เพื่อจะไปชักลิ้นชักดู แต่ก็ไม่ถึงเดี๋ยวนี้ดอก ถึงกำหนดไปถึงก็ตรงเข้าไปชักทีเดียว ชักก็เหมือนบอกไม่มีผิด ชักออกมาแล้วก็เปิดของดำๆ นั้นก็เห็นสลาก

เขายังมาบอกฉันนั่นเอง บอกว่าท่านของใหม่เอี่ยมเขียว พอเห็นเข้าก็ดีใจ นี่ลองคิดซิว่าเขาเชื่อแค่ไหน ความเชื่อของเขาจะเชื่อแค่ไหน ๑๐๐% นั้นเต็มแน่ละ แต่ฉันให้เชื่อมั่นว่า “มันเชื้อจนดาลาย”

เชื้อจนดาลายอย่างนั้นเชื่ออย่างไร พอเอาสลากนั้นไปเบิกเงินมาได้แล้ว ก็คิดว่าอ่านจะถูกต่อไปไหมอีก มันก็เอาของขวัญมาดู ก็เห็นลือตเตอร์ที่พระของขวัญนั้นเป็นแถวๆ นั้นเห็นไหมล่ะ?

ตามันลายแล้ว มันเชื่อจนตาลายเห็นลือดเตอรีเป็นแถวๆ ที่พระของขวัญ แล้วไปถูกลือดเตอรีอีก ๔ ครั้ง

ถ้าแก่ที่อยู่ในบุรีรัมย์ใกล้ๆ กันนั้น เขาเล่าลือกันว่าคุณนายทองคำถูกลือดเตอรีมากนัก ถ้าแก่เขาคิดว่าคุณนายทองคำนี้คงจะมีของดีอะไร จึงถามพ่อได้ความก็ขอซื้อ ขอซื้อพันสองพัน เรื่อยขึ้นไป เขาก็ไม่ยอมขายให้ ตั้งถึงหมื่นสองหมื่น สองหมื่นเขาก็ไม่ยอม เขาว่าถ้าถ้าแก่อยากได้จริงๆ วัดปากน้ำนั้นท่านยังแจกอยู่ แต่ว่าฉันท่านไม่ให้อีกแล้วท่านให้อีกแค่เดียว คนหนึ่งให้อีกแค่เดียวเท่านั้น ถ้าอยากได้ก็ไปทำบุญสร้างโรงเรียนกับท่าน แล้วท่านก็จะแจกให้เอง นี่เรื่องนี้ พระพูดได้แปลกประหลาดนัก ดูไม่น่าจะพูดได้นิดเท่า นั้น พูดดังเหลือเกิน ดังเหมือนวิทยุมาก

๑๐ รถมอเตอร์ไซด์ไม่ตาย

ไม่ใช่แต่เท่านั้น รถทับท่านขุนคนหนึ่งล้มชื้อแกเสียแล้ว อธิบายให้เขาฟัง ที่เขาขับไปบอกว่าเอาไปเถิดของขวัญขึ้นนี้นั้น รถทับก็ไม่ตาย พอพูดเสร็จท่านขุนนั้นโผล่ขึ้น ผมนี้แหละขอรับรถทับ แล้วก็ให้แกเล่าให้ฟังว่าทับอย่างไร รถมอเตอร์ไซด์เข้าไป คนข้างนอกเห็นแล้วว่าแหกเหลวตายแน่กว่ามันจะเบรคได้ไปตั้งสามวา

พอเบรคหยุดแกก็ออกมา แกมาเล่าให้ฟัง แกบอกว่าพอทับเข้าไปแล้ว แล้วเข้าไปในท้องรถแล้วไปคว้าเอาเหล็กได้ดุ้นหนึ่ง กลม ๆ เท้าขว้อมมือที่ไ้รถนั้น เก้งตัวไว้ไม่ให้ไ้ไปกับดิน ไม่ถูกอะไรเลย พอรถหยุดก็ผลุดออกมา เครื่องนุ่งเครื่องห่มก็ดี ๆ ไม่เป็นอะไรเลย มันเป็นอย่างนี้แหละนี่รถทับไม่ตาย

๑๑ รถมอเตอร์ไซด์ไม่เป็นไร

นายเฮงหน้าวัดตรงข้ามนี้ รถมอเตอร์ไซด์ใหญ่ ๆ ทับพิศเข้าไปล้มหงายท้อง ทับไปบนตัวตัวตามยาวรถก็แล่นทับหัวหูไปอย่างนั้น แดง ๆ ที่จมูกนิดหนึ่ง ไม่เป็นอันตรายเลย แล้วนายเฮงก็ลุกเดินไปตามเรื่องของนายเฮง นี่อัศจรรย์อีกเหมือนกัน อัศจรรย์หลายประการ

๑๒ โดนระเบิดไม่ตาย

ถ้าจะเล่าเรื่องศักดิ์สิทธิ์ให้ฟังสามชั่วโมง เห็นจะไม่จบที่เขาเล่าให้ฟัง มากมายก่ายกองที่เขาเล่าให้ทางเกาหลี ทหารอังกฤษ อเมริกัน ทหารฝรั่งเศส กำลังคุยกันอยู่ มีทหารไทยอยู่บ้าง ลูกระเบิดทำลายมันตกกลางประชุมกำลังคุยกันนั้น ปึงเดียวเท่านั้น ตายหมด เหลือตายคนเดียว ที่อยู่ในนั้นเหลือไทยคนเดียว นอกนั้นไม่เหลือตายหมด ไทยคนเดียวมีของขวัญอยู่ในตัว ฝรั่งเศสให้เหรียญกล้าหาญ ให้เหรียญกล้าหาญแก่ไทยคนนั้นยังปรากฏอยู่ นี่ความศักดิ์สิทธิ์ทั้งนั้น